

Sygn. akt *XVII AmE 210/20*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 stycznia 2022 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów
w składzie:

Przewodniczący –	<i>Sędzia Sądu Okręgowego Ewa Malinowska</i>
Protokolant –	Sekretarz sądowy Joanna Nande

po rozpoznaniu 11 stycznia 2022 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z odwołania *(...) Sp. z o.o. z siedzibą w K.*

przeciwko *Prezes Urzędu Regulacji Energetyki*

o wymierzenie kary pieniężnej

na skutek odwołania (...) Sp. z o.o. w K. od decyzji Prezes Urzędu Regulacji Energetyki z 27 lutego 2020 r. Nr (...)(...)

1. uchyla zaskarżoną decyzję;
2. nieuiszczoną opłatę przejmuję na rachunek Skarbu Państwa.

SSO Ewa Malinowska

XVII AmE 210/20

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 27 lutego 2020 r. Nr (...) (...) (...)Prezes Urzędu Regulacji Energetyki na podstawie art 168 pkt 11a, art 169 ust 1 pkt 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2020 r. poz. 256, dalej: Kpa.] w związku z art 170 ust. 4 pkt 1 i 70 pkt 2 ustawy OZE oraz w związku z art 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 261- dalej: „ustawa OZE”) i art 90 ust 1 ustawy OZE, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej przedsiębiorcy (...) Sp z o.o. z siedzibą w K., posiadającemu numer identyfikacji podatkowej (NIP): (...) orzekł, że:

1. przedsiębiorca (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K. nie wywiązał się z obowiązku wynikającego z art 70 pkt 2 ustawy OZE tj. obowiązku przedstawienia dokumentów lub informacji mających znaczenie dla oceny wykonania obowiązków, o których mowa w art. 52-55 ustawy OZE, poprzez nieudzielenie żądanej odpowiedzi na pismo Prezesa URE z dnia 5 marca 2018 r. znak: (...). (...)(...), które zawierało żądanie przedstawienia informacji o dokonanej w okresie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2016 r. sprzedaży energii elektrycznej oraz realizacji obowiązków, o których mowa w art 52 ust. 1 ustawy OZE w zakresie uzyskania i przedstawienia do umorzenia Prezesowi URE świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu rolniczego, względnie uiszczenia stosownych opłat zastępczych.

2. za niewywiązanie się z obowiązku opisanego w punkcie pierwszym wymierzył przedsiębiorcy: (...) Sp. z o.o. siedzibą w K., karę pieniężną w kwocie 10 000 zł .

(decyzja k. 5-10)

Powód (...) Sp. z o.o. siedzibą w K. wniósł odwołanie od tej decyzji zaskarżając ją w całości. Zaskarżonej decyzji zarzucił, że Prezes URE nie uwzględnił, że pismo z wezwaniem do udzielenia informacji zostało doręczone osobie nieuprawnionej, a także wadliwe niezastosowanie art. 174 ust 2 ustawy OZE. Zarzucając powyższe wniósł uchylenie zaskarżonej decyzji.

(odwołanie k. 8-10)

Prezes URE w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego.

(odpowiedź na odwołanie k. 77-80)

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

(...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. powstała w wyniku przekształcenia spółki cywilnej pod nazwą Przedsiębiorstwo Produkcyjno Handlowo Usługowe (...), R. J. w spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością. Adres prowadzenia działalności gospodarczej obu podmiotów był w K. przy ul. (...). Wpisu w Krajowym Rejestrze Sądowym dokonano 16 kwietnia 2019 r.

(informacja z Krajowego Rejestru Sądowego k. 5-7 akt adm.)

Przedsiębiorstwo Produkcyjno Handlowo Usługowe (...), R. P. siedzibą w K. w roku 2016 wytwarzało energię elektryczną w mikroinstalacji we własnym źródle energii.

(bezsporne, pismo i załącznik k. 12-14 akt adm.)

Pismem z dnia 5 marca 2018 r. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki, działając na podstawie art. 70 ustawy OZE, wezwał do przedstawienia w ciągu 14 dni od dnia otrzymania wezwania informacji dotyczącej dokonanej w okresie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2016 r. sprzedaży energii elektrycznej oraz realizacji obowiązków w zakresie uzyskania i przedstawienia do umorzenia Prezesowi URE świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu rolniczego. Pismo to zawierało pouczenie, że o odpowiedzialności karnej z art. 56 ust. 1 pkt 7 i 7a podlega ten, kto odmawia udzielenia informacji, o których mowa w art. 28 ustawy. Pismo to zostało skierowane do Przedsiębiorstwa Produkcyjno Handlowo Usługowego (...) prowadzonego w formie spółki cywilnej i zostało odebrane 5 czerwca 2018 r. siedzibie przedsiębiorcy przy ul (...) w K.. Jak wynika z adnotacji na zwrotnym poświadczeniu odbioru, odbiór pokwitowała J. J., żona jednego ze współników spółki cywilnej.

(pismo z zał. k. 1-3, zwrotne potwierdzenia odbioru pisma k. 4 akt adm.)

Przedsiębiorca nie udzielił odpowiedzi na powyższe wezwanie w wyznaczonym przez Prezesa URE terminie.

(bezsporne)

Pismem z dnia 21 maja 2019 r., Prezes URE zawiadomił powoda o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej oraz wezwał go do przedłożenia - w terminie 14 dni od dnia otrzymania zawiadomienia, szczegółowych wyjaśnień w powyższej kwestii oraz przesłania dokumentów mogących mieć wpływ na treść rozstrzygnięcia w niniejszym postępowaniu.

(zawiadomienie k. 9-10 akt adm.)

Po wszczęciu postępowania administracyjnego powód przedstawił żadaną informację w postaci załącznika nr 1A, który wpłynął do Urzędu Regulacji Energetyki jako załącznik do pisma z dnia 15 lipca 2019 r. W piśmie powód

podniósł, że nie otrzymał wezwania do udzielenia informacji, a spółka ma siedzibę w lokalu mieszkalnym, w którym zarejestrowanych jest kilka działalności gospodarczych i jest prawdopodobne, że korespondencja została odebrana przez nieuprawnioną osobę i prawdopodobnie nie została przekazana powodowi.

(pismo z zał. k. 12-14 akt adm.)

W dniu 27 lutego 2020 r. została wydana decyzja zaskarżona w niniejszym postępowaniu.

(decyzja k. 20-22 akt adm.)

Powyższy stan faktyczny, który nie był sporny pomiędzy stronami Sąd ustalił na podstawie wskazanych powyżej dokumentów, które nie były kwestionowane przez żadną ze stron postępowania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie, a decyzja Prezesa URE podlega uchyleniu.

Zgodnie z art. 70 ustawy OZE, Prezes URE ma prawo:

- 1) wglądu do dokumentów,
 - 2) żądania przedstawienia dokumentów lub informacji mających znaczenie dla oceny wykonania obowiązków, o których mowa w art. 41 ust. 1, w art. 42 ust. 1, w art. 44, w art. 45, w art. 48, w art. 49 oraz w art. 52-55, lub
 - 3) badania zgodności ze stanem faktycznym deklaracji, o której mowa w art. 57 ust. 1
- z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych i innych informacji prawnie chronionych.

Uprawnienie nadane Prezesowi URE w art. 70 ustawy OZE ma na celu umożliwienie mu realizacji jego ustawowych kompetencji – monitorowania realizacji obowiązków wynikających z ustawy OZE. Zgodnie z tym przepisem Prezes URE między innymi ma prawo do żądania dokumentów lub informacji mających znaczenie dla oceny wykonania obowiązków określonych w art. 52-55 tej ustawy. Jak wynika ze wskazanych powyżej przepisów obowiązek przedstawienia dokumentów i informacji nie jest uzależniony od tego, czy na przedsiębiorcy do którego kierowane jest wezwanie ciążą obowiązki wskazane w powyższych przepisach. Oceny takiej dokonuje Prezes URE dysponując stosownymi dokumentami i materiałami.

Zgodnie z art. 168 pkt 11a ustawy OZE karze pieniężnej podlega ten, kto nie przedstawia Prezesowi URE dokumentów lub informacji, o których mowa w art. 70 pkt 2 ww. ustawy. Wysokość tej kary określa art. 170 ust. 4 pkt 1 ustawy OZE zgodnie z którym wysokość kary pieniężnej wymierzonej w przypadku określonym w art. 168 pkt 11a wynosi 10 000 zł. Art. 168 pkt 11a dodany został do ustawy o odnawialnych źródłach energii na mocy ustawy nowelizującej z dnia 7.06.2018 r. (Dz.U. z 2018 r. poz. 1276), która weszła w życie 14.07.2018 r. Przed wejściem w życie tego przepisu ustawa Prawo energetyczne przewidywała w art. 56 ust. 1 pkt 7 i 7a karę za odmowę udzielenia informacji, o których mowa w art. 28; a także świadomego lub w wyniku niedbalstwa wprowadzania w błąd Prezesa URE w zakresie przedstawianych na jego żądanie informacji, o których mowa w art. 28. Art. 56 ust. 3 określał, że wysokość tej kary wynosiła nie mogła przekraczać 15 % przychodu przedsiębiorcy osiągniętego w poprzednim roku podatkowym.

Zgodnie z art. 28 ustawy Prawo energetyczne w brzmieniu obowiązującym w okresie relewantnym dla niniejszej sprawy, po pierwsze, Prezes URE ma prawo wglądu do ksiąg rachunkowych przedsiębiorstwa energetycznego oraz może żądać przedstawienia informacji dotyczących wykonywanej przez to przedsiębiorstwo działalności gospodarczej, w tym informacji o jego projektach inwestycyjnych, z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych i innych informacji prawnie chronionych.

Prezes URE ma prawo wglądu do dokumentów, żądania przedstawienia dokumentów lub informacji mających znaczenie dla oceny wykonania obowiązków, o których mowa w art. 9a, art. 9l, art. 9m i art. 49a ust. 1 i 2, lub badania

zgodności ze stanem faktycznym deklaracji, o której mowa w art. 9a ust. 7, z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych i innych informacji prawnie chronionych.

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy wskazać należy, że nie ulega wątpliwości, iż poprzednicy prawni powoda nie wykonali w określonym terminie obowiązku wynikającego z art. 70 pkt 2 ustawy OZE. Jednak powód słusznie kwestionuje prawidłowość doręczenia wezwania Prezesa URE z 5 marca 2018 r. dokonanego w dniu 5 czerwca 2018 r.

Przesyłka zawierająca wezwanie z 5 marca 2018 r. została skierowana do spółki cywilnej, nie zaś do każdego z wspólników tej spółki z osobna. Na kopercie jako adresata wskazano bowiem Przedsiębiorstwo Produkcyjno Handlowo Usługowe (...).

Sąd Okręgowy stoi na stanowisku, że wobec faktu, że spółka cywilna nie ma osobowości prawnej, a przedsiębiorcami prowadzącymi działalność w tej formie są poszczególni przedsiębiorcy, będącymi jednocześnie wspólnikami tej spółki, nie jest skuteczne kierowanie wezwań do samej spółki. Z uwagi na to, że spółka cywilna nie ma osobowości prawnej nie może być także stroną postępowania, zarówno administracyjnego jak i sądowego. Powyższe oznacza, że skutecznego doręczenia wezwania do udzielania informacji, szczególnie gdy jego niewykonanie może rodzić sankcję administracyjną, można dokonywać także jedynie stronom, a więc w tym przypadku każdemu ze wspólników spółki cywilnej. W tym zakresie Sąd podziela pogląd Naczelnego Sądu Administracyjnego, iż „decyzja skierowana w stosunku do podmiotu, który nigdy nie był i nie mógł być stroną, jest aktem nieistniejącym.” (wyrok NSA z 21 sierpnia 2008 r., sygn. akt II OSK 952/07, Legalis nr 133137), a także Sądu Najwyższego, który stwierdził, iż jednym z podmiotów, który nie może być stroną postępowania jest spółka cywilna. (wyrok z 14 grudnia 2017 r., sygn. akt II UK 643/16 legalis nr 1714849).

Skoro więc decyzja skierowana do spółki cywilnej jest bezwzględnie nieważna, to również wezwanie do udzielenia informacji skierowane do spółki cywilnej Przedsiębiorstwo Produkcyjno Handlowo Usługowe (...), a nie jej wspólników nie może wywoływać skutków prawnych w postaci kar administracyjnych dla wspólników tejże spółki cywilnej, ani ich następców prawnych. W szczególności skierowanie wezwania z dnia 5 marca 2018 r. do spółki nie mogło skutkować nałożeniem kary administracyjnej na następcę prawnego dotychczasowego przedsiębiorcy na podstawie art. 168 pkt 11a ustawy oze.

Bez znaczenia pozostaje natomiast fakt rzeczywistego odbioru przesyłki przez osobę upoważnioną w stałym miejscu wykonywania działalności gospodarczej. W wyniku błędnego skierowania pisma do spółki cywilnej, przedsiębiorcy mogli mieć wątpliwości, czy takie wezwanie w rzeczywistości ich dotyczy, lub też którego z nich dotyczy.

W rezultacie Sąd ocenił odwołanie powoda za zasadne i uchylił przedmiotową decyzję Prezesa URE. Brak prawidłowego doręczenia wezwania z 5 marca 2018 r. wspólnikom spółki cywilnej, nie dawał podstaw Prezesowi URE do nałożenia kary na następcę prawnego (powoda w sprawie niniejszej) za brak udzielenia odpowiedzi na przedmiotowe wezwanie.

Mając powyższe na uwadze Sąd stosownie do treści art. 479⁵³ § 2 k.p.c. uchylił zaskarżoną decyzję.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art 98 k.p.c. zasądzając na rzecz powoda zwrot poniesionych przez niego kosztów niezbędnych do celowego dochodzenia jego praw, na które składały się jedynie koszty opłaty od odwołania.

SSO Ewa Malinowska